

58de Møde.

Onsdag den 20. Januar Kl. 13.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Forhandlingerne genoptoges.

Det Afsnit, der sattes til Forhandling, var det *Kirkeministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 4 C.

Lovforslagets § 20.

Betænkning Nr. 34 og 35.

Ændringsforslag Nr. 27 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (Fr. Andersen): Paa Kirkeministeriets Budget er der under Nr. 27 stillet Ændringsforslag om en Bevilling paa 2 000 Kr. til Biskoppen over Københavns Stift. Det har Sammenhæng med, at den Tjenestebolig, den Ejendom, som Biskoppen bebor, er overgaaet til Indenrigsministeriet, der har udlejet Lokalerne, og de 2 000 Kr. skal være et ikke-pensionsgivende Tillæg, en Erstatning for den Indtægt, Biskoppen mister derved, at han nu ikke længere kan udleje de Lokaler i Bispegaarden, han ikke selv bebor.

Bevillingen skulde i og for sig have været optaget paa Finansloven for 1936—37, hvilket ikke skete.

Der er Enighed om Ændringsforslaget, som jeg hermed anbefaler.

Kjær: Ved Finanslovsforslagets første Behandling fremsatte jeg nogle Bemærkninger om Forholdene ved Tolstrup Kirke i Vendsyssel. Bemærkningerne mundede ud i en Opfordring til den højtærede Kirkeminister om at søge fremskaffet en Bevilling til Hovedreparationen af den nævnte Kirke samt visse dertil knyttede Arbejder. Sagen har siden været gjort til Genstand for et Samraad, men der er ikke fremsat noget Forslag om en Bevilling, og jeg tillader mig derfor igen at bringe Sagen i Erindring. Sagens Forløb er i korte Træk følgende:

I Marts 1933 indsendtes der Ansøgning til Ministeriet om Bevilling til at foretage visse nærmere angivne Reparationer og til at opføre et Taarn paa Kirken. Kirken har tidligere haft et saadant, men det er nedrevet. Udgifterne var anslaaet til 19 000—20 000 Kr., og deraf kunde Kirken selv udrede 9 000—10 000 Kr. Et Statstilskud paa ca. 10 000 Kr. var altsaa nødvendigt, og det søgte man om. I Juli Maaned samme Aar forelaa der fra Ministeriets Side Tilladelse til at bruge indtil 6 000 Kr. af Kirkens Kapital til Restaureringen, medens der samtidig forelaa Meddelelse om, at Ministeriet ikke mente at kunne gaa med til, at der blev givet noget Tilskud til Taarnbyggeri. Sagen blev saa foreløbig stillet i Bero. I 1934 fremkom man med en ny Ansøgning; i 1935 erindrede man om Ansøgningen, og i 1936 besaa den nuværende højtærede Kirkeminister Forholdene deroppe og havde en Forhandling med Menighedsraadet om Sagen. Under denne Forhandling blev, vistnok for første Gang, Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af et frivilligt Bidrag til Taarnbyggeriet bragt paa Bane, og i de følgende Maaneder blev der gjort Forsøg paa at skaffe frivillige Bidrag frem, Forsøg, der for saa vidt lykkedes, som man fik tegnet et Beløb paa rundt regnet 6 500 Kr. Sagen stiller sig derefter saaledes: Byggeriet vil med de nuværende Priser koste ca. 23 000 Kr. Kirken selv kan deraf udrede ca. 10 000 Kr., uden at de i Loven fastsatte, for Kirken nødvendige Kapitaler angribes. Ved frivillige Bidrag har man skaffet 6 500 Kr.; der mangler altsaa et lignende Beløb, og det er det, man søger om. Jeg maa saa indtrængende, som det er muligt, henstille til den højtærede Kirkeministers Overvejelse, om det ikke vilde være rimeligt at imødekomme et saadant Andragende.

Beløbet er — det tror jeg, alle vil kunne være enige om — meget beskedent, og den allerstørste Del af det Beløb, der søges om, vil blive benyttet som Arbejds løn. Og ikke alene det, nej, saafremt Bevillingen gives, vil de frivilligt tegnede Bidrag komme til Udbetaling, og en lige saa stor Del af disse Bidrag vil ogsaa kunne udbetales som Arbejdsfortjeneste. Man kan naturligvis sige, at et saadant Taarnbyggeri er Luksus, og dertil kan man i Tider som disse end ikke anvende et saa beskedent Beløb som det, der her er Tale om. Jeg vil heroverfor sige, at naar man ser, hvad der ofres til lignende Formaal ved Restaurering og ved Nybygning af Stationsbygninger, Statskoler, Statsseminarier o. s. v., kan det Beløb, her er Tale om, ikke virke afskræk-